

Scheidende dorpsarts Uddel koninklijk onderscheiden

UDDDEL — Dr. J.H. Nooy van der Kolff werd zaterdagmiddag koninklijk onderscheiden. Burgemeester Hubers van de gemeente Apeldoorn benoemde de scheidende dorpsarts van Uddel namens de koningin tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Dat gebeurde tijdens een afscheidsreceptie in Het dorps-huis Het Blanke Schot. Het leek wel of heel Uddel was uitgelopen om het echtpaar Van der Kolff de hand te drukken. Zaal en gangen stonden vol, zelfs buiten stonden mensen te wachten. Burgemeester Hubers bestempelde dokter Nooy van der Kolff als een bekwaam arts die zijn patiënten op een bijzondere wijze tegemoet trad: „U beschouwde uw plaats ten opzichte van de medemens als een roeping. U bent één van de laatsten van een generatie huisartsen die 24 uur per dag klaar stond voor zijn patiënten. Ook op andere terreinen, zowel plaatselijk, regionaal als landelijk maakte u zich sterk voor de samenleving, in het bijzonder die van Uddel. Ook bij de reorganisatie van het Kruiswerk liep u voorop. Zowel op medisch als sociaal-maatschappelijk gebied hebt u veel betekend voor de Uddelse bevolking en een waardevolle plaats ingenomen.”

De heer E.J. van de Brink sprak namens Uddels Belang, omdat voorzitter Van Rhee wegens ziekte verhinderd was. Van de Brink liet dokter Nooy van der Kolff weten: „U bent hier in Uddel met uw praktijk van de grond af begonnen. Met een grote voortvarendheid. Liefde, leed, vreugde en verdriet deelde u met de Uddelse bevolking. U stond niet boven, maar middenin de bevolking, schouder aan schouder. Samen met uw vrouw wensen wij u vele goede gezonde jaren toe. Bedankt wat u voor de gemeenschap hebt gedaan”.

BEELDEN

Namens de bevolking van Uddel bood oud-wijkverpleegster zuster Van Westreenen, dokter Nooy van der Kolff een traktormaaier, compleet met grasvangbak en aanhangwagen aan. De onthulling van dit cadeau was een van de hoogtepunten van de middag. Het afscheidscmité, bestaande uit mevrouw Van Westreenen, Gerrit Hop, Gerrie van de Bosch-Beekman en Jan van Egteren, had zelfs wassen beelden van het echtpaar Nooy der Kolff laten maken. Zo zat het beeld 'dokter Nooy van der Kolff' in doktersjas op de tractor. De gelijkenis was sprekend. Het beeld 'mevrouw Nooy van der Kolff' zat voor een rozenhaag, die ze alvast symbolisch aangeboden kreeg. De wassen beelden waren gemaakt door Corrie van Essen uit Uddel.

Ontroerend was de bijdrage van 28 van de 1200 inwoners van Uddel die dokter van 1962 tot 1990 heeft mogen 'opvangen', althans zo werden deze bevellingen in het welkomstlied aangeduid. Alle 'jaargangen' waren vertegenwoordigd en uitten dat door middel van een bordje met daarop vermeld het jaar van geboorte. Zelfs de enkele weken jonge baby Harold van Asselt was van de partij. Dokter Nooy van der Kolff mocht de bordjes in ontvangst nemen en zijn echtgenote kreeg van allen een roos aangeboden.

Bakker Schreuder uit Uddel nam de gelegenheid te baat om zijn handelswaar te presenteren. Hij bood de komende (dokter Slob) en de gaande dokter een knots van een taart aan die uiteraard werd aangesneden.

IMPONEREND

Voor het echtpaar Van der Kolff begon het afscheid op im-

ponerende wijze. Met een schitterend oud rijtuig werd het echtpaar door koetsier Tjimen Mulderij bij de dokterswoning aan de Aardhuisweg opgehaald. Voorafgegaan door muziekvereniging Juliana uit Uddel volgde een rondrit door het centrum van Uddel. Bij het dorps-huis Het Blanke Schot werden zij opgewacht door burgemeester Hubers, afgevaardigden van Uddels Belang en een grote erehaag van wachtende gasten. Als extra toegift blies en trommelde de muziek van Uddel nog enkele bekende slagers, zoals: Lang zullen ze leven. En toen maar proberen om in het dorps-huis een plaats te krijgen. Dat lukte ten dele.

Naar schatting 1000 mensen bezorgden het echtpaar Van der Kolff en zijn drie kinderen een onvergetelijke dag. De waardering voor de scheidende dorpsarts uitte zich in een welkomstlied waarin de banden tussen het doktersechtpaar en de Uddelse bevolking gevoelig zijn weergegeven: „Ze zijn gewoon niet meer weg te denken. Ze horen bij ons.”

Deze laatste regels raakten ook bij het echtpaar Nooy van der Kolff een gevoelige snaar. Dokter Nooy van der Kolff: „Als je zo'n dag ziet naderen dan ga je automatisch piekeren wat er zoal zou kunnen gebeuren en dan komt er zoiets totaal onverwachts uit. Werkelijk ontroerend. Met de koets door het dorp, de muziek voorop, al die mensen en niet te vergeten dat prachtige cadeau. Dit hadden wij niet verwacht. En dan die koninklijke onderscheiding. Mijn vrouw heeft minstens de helft van die onderscheiding verdiend. Zonder haar had ik dit werk niet kunnen doen. Ook zonder u niet. Ik heb slechts geprobeerd om u in die 29 jaar hier en daar een handje te helpen. Dat is gelukt omdat u mij en mijn vrouw alle vertrouwen hebt gegeven. Dat maakte het werken in Uddel zo boeiend, meer dan de moeite waard. Ik ben u daar heel dankbaar voor”.